

Č. 12.672.

Zdravotnictví: I. Zvěrolékař není zproštěn povinnosti hlásiti onemocnění vepřů morem obecnímu představenstvu podle § 3 min. nař. č. 58.000/1913 (R. T. č. 134/1913) tím, že onemocnění bylo hlášeno majitelem vepřů stát. okr. zvěrolékaři. — II. Opomine-li zvěrolékař hlásiti obecnímu představenstvu, že očkoval vepře proti moru vepřů, dopouští se přestupku § 31 min. nař. č. 60.000/1913 (R. T. č. 135/1913).

(Nález z 2. prosince 1396 č. 16.778/36.)

V ě c: David S. v Seredi proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 12. září 1933 o přestupku veterinárních předpisů.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okr. úřadu v Nových Zámcích jako policejního trestního soudu z 9. května 1933 byl st-I, zvěrolékař v Seredi, uznán vinným přestupkem § 1 odst. 3 nař. min. orby ze 4. března 1913 č. 58.000, který spáchal tím, že 12. září 1932 očkoval prasata na dvoře v Dol. Jatově v obci Tardoškedi bez předchozího úředního hlášení, ač jako zvěrolékař zjistil 10. září 1932 nakažlivou nemoc podrobenou úřednímu hlášení. Byl proto na základě § 154 písm. j) zák. čl. VII:1888 odsouzen k pokutě 100 Kč, event. k 5dennímu uzamčení. V důvodech se praví, že st-I již 10. září 1932 jako zvěrolékař zjistil u prasat na dvoře v Dol. Jatově nakažlivou nemoc (»svinský důl«), která podléhá povinnému úřednímu hlášení, že však ji jako zvěrolékař u příslušného úřadu neohlásil úředně, nýbrž ohlásil ji soukromě telefonicky okr. zvěrolékaři v Nových Zámcích, jen jako praktickému zvěrolékaři, event. dal oznámiti až po třech dnech od zjištění této nemoci vepřů.

Nař. rozhodnutím byl rozsudek I. stolice z jeho důvodů potvrzen. V odůvodnění se praví v podstatě toto: Námitka odvolání, že st-I nebyl povinen hlásiti okr. úřadu očkování sérem, neobstojí, ježto podle výnosu zem. úřadu z 12. února 1929 č. 5467/1275 byl povinen hlásiti je okr. úřadu. K obhajobě st-I, že učinil povinnosti zadost tím, že telefonoval okr. zvěrolékaři a požádal ho o spolupůsobení při očkování, nelze přihlížeti, ježto nákazu měl hlásiti obec. představenstvu, při čemž nestačí, že podle svého údaje se staral o to, aby velkostatek nákazu oznámil obec. představenstvu, ježto to bylo jeho povinností. § 13 zák. čl. XVII:1900, jehož se st-I dovolává, se na daný případ nevztahuje, ježto onemocnění, resp. uhynutí nebylo úřednímu zvěrolékaři hlášeno.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Skutková podstata, pro kterou byl st-I úřadem své stolice potrestán, záleží v tom,

1. že st-I neohlásil nakažlivou nemoc vepřů u obec. představenstva a

2. že neohlásil očkování vepřů sérem u okr. úřadu.

Proti výroku ad 1. směřuje námitka, že zákonodárce chtěl povinnost hlášení ulehčiti a že proto jak v zákoně, tak i v prováděcím nař. sta-

novil, že stát. okr. zvěrolékař je povinen nejen na základě hlášení podle § 12 zák. čl. XVII:1900, nýbrž bez ohledu na to, jak se o onemocnění vepřů dozví, každé onemocnění nebo uhynutí vepřů sdělití úřadu I. stolice, a dále, že je povinen ve smyslu platných předpisů postupovati (§ 6 a § 8 odst. 2 nař. č. 58.000/4/1913). Jestliže tedy pověřenec majitele vepřů toto onemocnění ohlásil stát. okr. zvěrolékaři a současně ho pozval k očkování vepřů na 12. září 1932 a jestliže se stát. okr. zvěrolékař 12. září 1932 do zamořeného dvorce ke zjištění nemoci dostavil, bylo podle názoru stížnosti st-lem učiněno vše možné, aby úřad I. stolice o vypuknutí nákazy v nejkratší době byl zpraven, a st-l tedy nic nezmeškal. Námitkou touto snaží se st-l dovodit, že když onemocnění bylo ohlášeno zástupcem majitele vepřů stát. okr. zvěrolékaři, st-l již nebyl povinen onemocnění vepřů morem hlásiti ještě obec. představenstvu. Stížnosti nelze v tomto bodu přisvědčiti.

Podle § 3 nař. min. orby č. 58.000/1913 jsou zvěrolékaři povinni obec. představenstvu učiniti ihned hlášení, jestliže na zvířeti jimi prohlédnutém nebo léčeném konstatují takovou nakažlivou nemoc, kterou nutno vykazovati z povinnosti úřední v časopise »Zemědělský zpravodaj«, resp. pro kterou nutno naříditi bezpečnostní opatření. Že by mor vepřů nebyl takovou nakažlivou nemocí, jejíž konstatování dlužno obec. představenstvu hlásiti, stížnost ani netvrdí a ani by vzhledem k nař. min. orby č. 60.000/1913 (Rendeletek Tára č. 135/1913) důvodně tvrditi nemohla. Je sice pravda, že podle § 3 cit. nař. č. 58.000/1913 stát. okr. zvěrolékař, jestliže i při výkonu soukromé praxe nebo při jiném řízení v oboru své působnosti konstatuje nakažlivou chorobu, kterou nutno hlásiti, je povinen postupovati ve smyslu § 8 tohoto nař., a je také pravda, jak stížnost tvrdí, že stát. okr. zvěrolékař je povinen sdělovati okr. úřadu hlášení jen k němu došlé, z toho však nemůže st-l dovozovati, že když onemocnění vepřů bylo stát. okr. zvěrolékaři hlášeno, byl st-l zproštěn povinnosti, hlásiti onemocnění to obec. představenstvu. Neboť cit. nař. ukládá zvěrolékařům povinnost, v naznačených případech onemocnění zvířat hlásiti o b e c . p ř e d s t a v e n s t v u zcela absolutně a bez ohledu na to, splnil-li i stát. okr. zvěrolékař povinnosti nařízením tím mu uložené či nikoli. Je tedy okolnost, zvěděl-li a jakým způsobem stát. okr. zvěrolékař o onemocnění dotyčných vepřů morem a splnil-li i on své povinnosti, pro posouzení zodpovědnosti st-logy zcela nerozhodna; otázka pak, zda a jakým způsobem by i stát. okr. zvěrolékař mohl býti činěn zodpovědným, kdyby povinnosti cit. nařízením uložených nesplnil, není předmětem tohoto řízení a nemohl se jí tedy nss zabývat.

St-l však namítá dále, že onemocnění vepřů morem zjistil 10. září 1932 odpoledne o 17. hodině a že je ihned písemně ohlásil obec. úřadu, takže nic nezmeškal. Podobnou námitkou bránil se st-l i ve svém odvolání, žal. úřad však se s ní, ač v ní tvrzeny jsou okolnosti pro posouzení věci relevantní, nevypořádal. Nedostatek tento zakládá tedy podstatnou vadu řízení.

Leč nss shledal nař. rozhodnutí vadným, i pokud jde o výrok ad 2. Jak úřad prvé stolice, tak i žal. úřad posoudily sporný případ podle nař.

min. orby č. 58.000/1913. Kromě toho opřel žal. úřad svůj výrok ještě o výnos zem. úřadu v Bratislavě z 12. února 1929 č. 5467/1275. Stížnost právem v tomto směru vytýká, že tento výnos neobsahuje trestních sankcí. Neboť i když se jím stanoví, že očkující zvěrolékaři jsou povinni oznámiti každé zamýšlené očkování v pravý čas příslušnému okr. úřadu, není výnosem tím opominutí této ohlašovací povinnosti prohlášeno za čin trestný a nemusí se proto nss ani zabývatí otázkou, mohlo-li by pouhým výnosem úřadů správních opominutí ohlašovací povinnosti prohlášeno býti za trestný čin.

Pokud jde konečně o otázku, má-li žal. úřad pro své rozhodnutí oporu v nař. min. orby č. 58.000/1913, uvážil nss toto: V § 24 zák. čl. VII:1888 jsou vypočteny nakažlivé nemoci zvířecí a epidemie, na které nutno použiti ustanovení tohoto zákona. Mor vepřů («svinský důl»), o který jde, tam jmenován není. Poslední odstavec tohoto paragrafu pak stanoví, že pokud by u některého druhu domácích zvířat mimo vypočtené nakažlivé nemoci a epidemie některá jiná tu neuvedená choroba na se vzala ráz epidemický, je ministr orby povinen k potlačení této choroby naříditi vše, čeho je potřebí. O moru vepřů bylo na základě uvedeného zákonného zmocnění vydáno nař. min. orby č. 60.000/1913, které v § 27 nařizuje, že zvěrolékař, který očkuje vepře proti moru vepřů látkou obsahující choroboplodné zárodky, je povinen o takovém očkování uvědomiti obec. představenstvo. Na překročení předpisů tohoto nař. pak jsou stanoveny v § 31 cit. nař. trestní sankce. Žal. úřad však sporný případ neposoudil s hlediska nařízení č. 60.000/1913, nýbrž podle nař. č. 58.000/1913. Posoudil tedy skutkovou podstatu podle normy, která na daný případ nedopadá. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.673.

Stavební právo: I. Stavební úřad, povoluje podle § 81 odst. 4 mor. stav. řádu zříditi zavřené balkony neb arkýře v ulici užší 12 m, není povinen uvést důvody pro povolení této úchyvky od odst. 3 cit. paragrafu, jestliže není přípustně namítáno, že tu není konkrétních skutečností, jež požadované úchyvky nedovolují. — II. Úlev podle hlavy sedmé zákona č. 45/1930 Sb. o stav. ruchu ve znění zákona č. 32/1934 Sb. může se stavebník dožadovati nejen pro stavby domů obytných, ale i pro stavby k jiným účelům.

(Nález z 2. prosince 1936 č. 16.792/36.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 8908/30.

Věc: Jindřich a Ludmila F. v Mor. Ostravě proti rozh. zem. úřadu v Brně z 11. září 1934 o stavebním povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byl na pořad práva odkázán požadavek st-lů, aby stavebník vyplnil spáru mezi novostavbou a jejích domem, zrušuje se pro vadnost řízení. V ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.